

Warszawa, dnia 15 września 2025 r.

Izba Gospodarki Elektronicznej

ul. Łucka 18 lok. 76

00-845 Warszawa

Sz.P. Krzysztof Gawkowski
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Cyfryzacji

Ministerstwo Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa

Stanowisko Izby Gospodarki Elektronicznej **w sprawie propozycji wprowadzenia podatku cyfrowego (DST)**

Szanowny Panie Wicepremierze,

W związku z propozycją opodatkowania usług cyfrowych i prezentacją założeń modelu podatku od usług cyfrowych (*ang. Digital Services Tax, DST*) w Polsce podczas spotkania w Ministerstwie Cyfryzacji w dniu 13 sierpnia 2025r., Izba Gospodarki Elektronicznej (zwana dalej „**e-Izba**”) oraz zrzeszeni w niej przedsiębiorcy z branży e-commerce, przedstawiają swoje stanowisko i uwagi dotyczące oceny zaproponowanego rozwiązania.

Izba Gospodarki Elektronicznej (e-Izba)

T + 48 506 577 824 E BIURO@EIZBA.PL I WWW.E-IZBA.PL

A ŁUCKA 18 LOK. 76, 00-845 WARSZAWA NIP 701-039—19-22 KRS 0000474028

1. WPROWADZENIE

Zgodnie założeniami Ekspertyzy dotyczącej wprowadzenia podatku cyfrowego w Polsce przedstawionej podczas spotkania, podatek miałby obciążyć skonsolidowane przychody największych międzynarodowych firm technologicznych świadczących usługi cyfrowe na polskim rynku. Głównym celem ma być zapewnienie większej równości podatkowej pomiędzy firmami płacącymi podatki w Polsce, a ich globalnymi konkurentami oraz sprawiedliwego systemu opodatkowania, w którym międzynarodowe koncerny cyfrowe będą partycypowały w kosztach utrzymania infrastruktury i usług publicznych na równi z podmiotami krajowymi.

Pomimo deklarowanych założeń sprawiedliwości fiskalnej i neutralności konkurencyjnej, proponowana przez Ministerstwo Cyfryzacji konstrukcja podatku cyfrowego budzi poważne zastrzeżenia. Z treści Ekspertyzy i dyskusji nad proponowanym modelem podatku wynika, że jego implementacja spowoduje szereg ryzyk, w szczególności w związku z negatywnym wpływem podatku na polskich przedsiębiorców z branży e-commerce, konsumentów oraz gospodarkę cyfrową w Polsce. Dlatego zapowiedzi wprowadzenia podatku cyfrowego w Polsce wywołały duże obawy wśród e-przedsiębiorców zrzeszonych w e-Izbie. Nowy podatek znacząco zwiększy koszty prowadzenia ich działalności przez wzrost cen m.in. usług reklamy online, przesyłania danych o użytkownikach, oprogramowania cyfrowego (np. w postaci platformy, aplikacji), co ograniczy konkurencyjność polskich podmiotów na rynku e-commerce i zniechęci zagraniczne firmy do inwestowania w Polsce. W praktyce kosztami związanymi z wzrostem cen usług cyfrowych obciążone zostaną polskie przedsiębiorstwa oraz konsumenci.

Z tego powodu apelujemy o niewprowadzanie w Polsce podatku od usług cyfrowego. Zamiast podatku cyfrowego Polska powinna się skupić na uszczelnianiu i egzekwowaniu istniejących przepisów i zobowiązań podatkowych. Prace nad podatkiem od usług cyfrowych powinny być kontynuowane poziomie OECD, gdyż jedynie międzynarodowo uzgodniony mechanizm podatkowy będzie rozwiązaniem sprawiedliwym i trwałym.

2. ANALIZA PROPONOWANEGO MODELU PODATKU CYFROWEGO

2.1 Brak zgodności z projektami OECD i ryzyko podwójnego opodatkowania

Izba Gospodarki Elektronicznej (e-Izba)

T + 48 506 577 824 E BIURO@EIZBA.PL I WWW.E-IZBA.PL

A ŁUCKA 18 LOK. 76, 00-845 WARSZAWA NIP 701-039—19-22 KRS 0000474028

OECD od lat prowadzi prace nad tzw. **Pillar One: Digital Service Taxes** mającą zapewnić globalną reformę podatkową gospodarki cyfrowej, w tym opodatkowania transgranicznych usług cyfrowych. Reforma ma na celu przyjęcie nowych zasad alokacji przychodów z usług cyfrowych generowanych przez największe korporacje do krajów konsumentów usług cyfrowych. *Pillar One* zakłada, że po wdrożeniu globalnego DST wycofane zostaną jednostronne podatki cyfrowe wprowadzone przez poszczególne kraje. Podatek cyfrowy w Polsce w przedstawionym modelu może nie być zgodny z rozwiązaniami planowanymi przez OECD w ramach *Pillar One*, które mają zastąpić krajowe podatki.

Ponadto jednostronne wprowadzenie przez Polskę podatku cyfrowego przed przyjęciem globalnego DST może prowadzić do podwójnego opodatkowania usług cyfrowych (krajowy podatek cyfrowy + przyszły globalny DST) lub konieczność szybkiej zmiany mechanizmu opodatkowania po wdrożeniu globalnego DST, co zwiększy koszty administracyjne oraz osłabi atrakcyjność inwestycyjną Polski oraz zwiększy ryzyko **sporów międzynarodowych i odwetowych działań handlowych** (np. ze strony USA).

2.2. Konieczność oceny wprowadzenia podatku z perspektywy zasady proporcjonalności

Zamiast wprowadzać kolejne daniny, organy administracji podatkowej mogłyby wykorzystać już istniejące mechanizmy w celu zniwelowania luk w poborze podatków. Szeroko omawiana jest obecnie kwestia luki w poborze CIT, która jest powiązana z transferami dokonywanymi przez podmioty zagraniczne w ramach transakcji kontrolowanych. Na podstawie obecnego ustawodawstwa organy mają odpowiednie instrumenty pozwalające chociażby, w przypadku transakcji między podmiotami powiązanymi, na doszacowanie dochodów podatnika, jak też inne metody przewidziane w ramach kontroli cen transferowych. Widzimy więc większą zasadność kontroli wyliczania zapłaty podatku dochodowego niż wprowadzania nowego podatku. Podatek cyfrowy nie będzie odporny na zaniżanie podstawy opodatkowania, przez co jego prognozowana skuteczność również może być znacznie zmniejszona.

2.3. Wysoka stawka podatku cyfrowego

Proponowana stawka podatku cyfrowego w wysokości: **3%, 4,5% lub 6%** a nawet **7,5%** globalnych przychodów brutto z usług cyfrowych jest bardzo wysoka, zwłaszcza w porównaniu ze stawkami DST przyjętymi w innych krajach (np. Francja i Hiszpania 3%, UK 2%). Tak wysoka stawka DST zniechęci inwestorów do lokowania działalności w Polsce i przyczyni się do pogorszenia atrakcyjności inwestycyjnej Polski, w szczególności w porównaniu z państwami, które takiego podatku nie

wprowadziły (a te stanowią większość państw członkowskich UE). Z kolei dla polskich podmiotów, które byłyby objęte podatkiem, będzie kolejnym istotnym obciążeniem fiskalnym. Odbije się to negatywnie na płynności finansowej polskich podmiotów.

2.4. Niespójne definicje i ryzyko sporów z *fiscusem*

W Ekspertyzie brakuje spójności definicji pojęć użytych w odniesieniu do e-handlu (np. reklama cyfrowa, usługi pośrednictwa, sprzedaż danych), które nie zostały powiązane z regulacjami unijnymi (DSA, DMA, Pakiet VAT e-commerce). Nieprecyzyjne definicje powodują ryzyko sporów interpretacyjnych z organami podatkowymi. Nie pozwalają również na dokonanie pełnej oceny, jakie konkretnie usługi będą objęte podatkiem cyfrowym. Pogłębia to niepewność polskich podmiotów i tych posiadających swoje oddziały w Polsce, które i tak muszą funkcjonować w zmiennym i trudnym do przewidzenia otoczeniu makroekonomicznym.

2.5. Skutki dla polskich firm - Tarcza podatkowa, która nie chroni

Zgodnie z deklaracjami politycznymi podatek cyfrowy ma zapewnić większą równość podatkową firmom, które płacą podatki w kraju, w szczególności nie obejmować przychodu z usług cyfrowych opodatkowanych w Polsce podatkiem CIT. Założenia przedstawionego modelu DST nie wyłączają tych przychodów z opodatkowania – przewidują tzw. tarczę podatkową w postaci mechanizmu odliczania należnego podatku cyfrowego: od podstawy opodatkowania podatkiem CIT (A) lub od należnego podatku CIT (B).

Takie rozwiązanie oznacza brak neutralności podatkowej – w praktyce firmy byłyby dodatkowo obciążone podatkiem cyfrowym obok podatku CIT. Przyjęty mechanizm odliczenia DST jest bardzo profiskalny i spowoduje ryzyko sporów oraz trudności interpretacyjnych. Przedstawione założenia “tarczy podatkowej” na ten moment nie pozwalają stwierdzić, że podatek cyfrowy w zaproponowanym kształcie rzeczywiście będzie neutralny dla przedsiębiorców.

Same założenia nowego podatku również zostały przedstawione w sposób, który budzi wiele wątpliwości i może spowodować nadmierne obciążenie polskich przedsiębiorstw. Przykładowo, przyjęta metodologia ustalania podstawy opodatkowania dla usług udostępniania interfejsu cyfrowego w przypadku e-commerce w zależności od lokalizacji użytkowników może spowodować, że

większe przychody dla celów ustalenia podstawy opodatkowania wykażą platformy obsługujące głównie polskich użytkowników - a nie platformy, gdzie większość sprzedawców jest spoza Polski. Autorzy Ekspertyzy nie przeanalizowali w dostateczny sposób, jakie konsekwencje dla rodzimych przedsiębiorstw będzie mieć przyjęcie poszczególnych wariantów w zakresie sposobu ustalenia podstawy opodatkowania, jak i skutków poszczególnych wariantów "tarczy podatkowej" dla polskich podatników CIT.

2.6. Ściągalność podatku cyfrowego

Kwestią, która nie została rozważona w Ekspertyzie, jest ściągalność proponowanego podatku cyfrowego. Podmioty z siedzibami i oddziałami w Polsce są transparentne finansowo dla polskiej administracji podatkowej. W przypadku zagranicznych przedsiębiorstw, w szczególności chińskich platform, możliwość oszacowania ich przychodów jest mocno ograniczona - na co wskazują sami autorzy Ekspertyzy. Brak wiarygodnych danych w zakresie przychodów chińskich platform sprawia, że nie jest w ich wypadku możliwe wiarygodne oszacowanie podstawy opodatkowania dla celów podatku cyfrowego. Budzi to poważne obawy, że o ile polscy przedsiębiorcy lub zagraniczni przedsiębiorcy posiadający oddziały w Polsce zostaną objęci daniną, tak podmioty zagraniczne bez fizycznej obecności w kraju będą mogły uniknąć obciążenia podatkiem poprzez znaczne zaniżenie przychodów dla celów podatku cyfrowego. Nie wskazano, w jaki sposób administracja podatkowa mogłaby zapobiec takim praktykom, jak również nie zaproponowano instrumentów kontroli prawidłowości rozliczeń.

2.7. Wysokie koszty administracyjne i *compliance*

Dodatkowo zaproponowane rozwiązania, w tym mechanizm odliczania podatku cyfrowego, są skomplikowane i wiążą się z powstaniem nowych obowiązków sprawozdawczych, raportowych i rozliczeniowych, co zwiększy już i tak wysokie koszty *compliance* (wg. LexisNexis Risk Solutions roczne koszty *compliance* w 2024 przekraczają w Polsce 10 mld dolarów). Firmy musiałyby prowadzić równoległe ewidencje podatkowe: rozliczenia podatku CIT i podatku cyfrowego, a następnie kalkulować możliwość odliczenia DST. Dodatkowo, wysokie koszty *compliance* obejmą wszystkie podmioty świadczące usługi objęte podatkiem cyfrowym. W praktyce, biorąc pod uwagę już obecne problemy z dostosowaniem się podmiotów chińskich do regulacji unijnych, istnieje ryzyko, że te platformy nie będą przestrzegać przepisów w zakresie podatku cyfrowego. Równocześnie w Ekspertyzie nie wskazano, jakie sankcje będą przewidziane za brak przestrzegania regulacji w zakresie

podatku cyfrowego bądź zaniżenie podstawy opodatkowania dla celów tej daniny. Wysokie koszty administracyjne dotkną więc przede wszystkim polskich przedsiębiorców i te podmioty które mają swoje oddziały w Polsce. Wprowadzenie podatku cyfrowego oznacza dodatkowe obowiązki dla administracji skarbowej w zakresie kontroli i ryzyko nadużyć. Biorąc pod uwagę, że dla opodatkowania podatkiem kluczowe jest ustalenie położenia użytkownika, niesie to ryzyko nadużyć wynikających już z samej trudności w ustaleniu poprawnej lokalizacji użytkownika. Adres IP, na który powołują się twórcy Ekspertyzy jako podstawę do lokalizacji, przez możliwość zastosowania VPN nie jest wiarygodny dla ustalenia lokalizacji użytkowników. Będzie to powodować zarówno potrzebę zbierania przez platformy cyfrowe dodatkowych informacji o użytkownikach, by móc ustalić taką lokalizację, jak też wyzwania dla administracji podatkowej w zakresie ustalenia liczby użytkowników platform w Polsce.

Na tle powyższego, Ekspertyza pomija kwestię ochrony danych osobowych w powiązaniu z podatkiem cyfrowym. Ustalenie i przetwarzanie danych o dokładnej lokalizacji użytkownika jest traktowane jako istotna ingerencja w prywatność, która wymaga szczególnego uzasadnienia. Dokładne zlokalizowanie użytkowników nie jest kwestią obojętną dla platform cyfrowych - przetwarzanie lokalizacji jest wymieniane w kilku miejscach Komunikatu Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych z dnia 17 czerwca 2019 r. w sprawie wykazu rodzajów operacji przetwarzania danych osobowych wymagających oceny skutków przetwarzania dla ich ochrony jako okoliczność wymuszająca dokonanie pogłębionej analizy. Kwestie związane z ustaleniem lokalizacji użytkowników takie jak tracking, retencja danych o lokalizacji czy fingerprinting wykraczają daleko poza autonomię regulacji podatkowych i powinny być skorelowane z aktualnymi wymogami przepisów o ochronie danych osobowych. Zwłaszcza, że konieczność prowadzenia powyższej oceny dodatkowo zwiększy koszty prowadzenia działalności w Polsce.

Jak podkreślają eksperci podatkowi, koszty administracyjne (zarówno dla przedsiębiorców jak i administracji skarbowej) mogą w wielu przypadkach przewyższać potencjalne wpływy z podatku.

2.8. Koszt podatku zapłacą usługobiorcy

Mimo, że podatek cyfrowy ma co do zasady obejmować największych dostawców usług cyfrowych, w praktyce **jego ciężar zostanie faktycznie poniesiony przez polskich odbiorców tych usług - głównie konsumentów i MŚP przez wyższe ceny zakupu.** Doświadczenia z Francji, Hiszpanii czy Austrii

Izba Gospodarki Elektronicznej (e-Izba)

T + 48 506 577 824 E BIURO@EIZBA.PL I WWW.E-IZBA.PL

A ŁUCKA 18 LOK. 76, 00-845 WARSZAWA NIP 701-039-19-22 KRS 0000474028

pokazują, że wprowadzenie podatku cyfrowego skutkowało podwyżką cen usług reklamowych, opłat abonamentowych lub prowizji pobieranych od sprzedawców na platformach internetowych. Koszt podatku cyfrowego zostanie doliczony do ceny za usługę kupowaną przez reklamodawców – głównie polskich MŚP korzystających z ukierunkowanej reklamy cyfrowej, i sprzedawców na marketplace’ach oraz użytkowników końcowych (konsumentów), którzy zapłacą wyższe ceny za dostęp do usług cyfrowych.

W konsekwencji koszty podatku ponosiłby nie tylko globalni dostawcy usług, ale go poniosą przede wszystkim polscy konsumenci oraz MŚP korzystające z usług reklamowych i e-commerce. Tym samym podatek, który w założeniach miałby objąć największe międzynarodowe korporacje, w praktyce obciąży mniejsze podmioty na rynku – MŚP i konsumentów.

2.9. Rozdysponowania środków na Fundusz Celowy

Projekt zakłada powołanie Funduszu Celowego wspierającego transformację cyfrową, który zostanie sfinansowany z wpływów z podatku cyfrowego. Należy zwrócić uwagę, że brak precyzyjnych kryteriów alokacji środków z podatku rodzi ryzyko, iż będą one rozdysponowywane uznaniowo. Tworzenie odrębnych od budżetu państwa funduszy, w gestii ministrów, jest praktyką powszechnie krytykowaną. Nie jest również wskazane w założeniach, kto miałby być beneficjentem Funduszu Celowego.

2.10. Nieadekwatny próg i potrzeba aktualnych danych oraz przeprowadzenia ponownej analizy skutków

W kilku miejscach Ekspertyza nie jest oparta na rzeczowych i aktualnych danych, czy jak już była mowa nie pokazuje, w jaki sposób można zniwelować istotne ryzyko braku możliwości oszacowania przychodów chińskich platform internetowych. Innym przykładem jest tzw. “próg wejścia” na poziomie 750 mln Euro bezpośrednio zapożyczony z propozycji unijnego podatku cyfrowego z 2018 r., od której Komisja Europejska już odstąpiła. Kwota ta nie uwzględnia wzrostu inflacji w ostatnich 7 latach. Analizując skumulowaną inflację z lat 2018–2025 (ponad 40% w Polsce, ponad 30% w strefie euro), realna wartość tego progu spadła o kilkadziesiąt procent. Raport Instytutu powiela tę propozycję i w żaden sposób nie odnosi się do aktualnej specyfiki polskiego rynku. W zaproponowanym progu, już teraz znajdują się polskie i europejskie firmy świadczące usługi cyfrowe np. marketplace’y, z branży e-commerce, gier online czy reklamy, w tym również rozwijające się startup’y.

W związku z tym, zanim zostaną podjęte jakiekolwiek dalsze kroki, apelujemy do Ministerstwa Cyfryzacji o przeprowadzenia własnej analizy i oceny skutków regulacji, która pozwoliłaby na określenie pełnego wpływu projektowanego podatku zarówno na szeroko pojętą branżę cyfrową jak i na pozostałe gałęzie cyfryzacji, które w coraz większym stopniu korzystają z cyfrowych rozwiązań. Jest to działanie niezbędne aby określić dokładnie w jakim stopniu podatek cyfrowy odbije się na rynku, jak wpłynie na możliwości inwestycyjne firm działających na polskim rynku i jak wpłynie zarówno na ich konkurencyjności jak i konkurencyjność polskiego rynku. Wprowadzenie podatku cyfrowego, bez względu na ustalony “próg wejścia” będzie szkodliwe. Odbierze także firmom kapitał potrzebny na innowacje.

3. PODSUMOWANIE I POSTULATY E-IZBY

W ocenie e-izby podatek cyfrowy ma sens tylko i wyłącznie, jeżeli będzie kompleksowym i globalnym rozwiązaniem w ramach OECD. Tylko wówczas DST zmieni zasady opodatkowania usług cyfrowych w krajach, w których faktycznie zostały one wygenerowane. **Dlatego Ministerstwo Cyfryzacji powinno zastanowić się nad celowością dalszych prac nad wprowadzeniem jednostronnego podatku cyfrowego w Polsce.**

Ponadto w obecnym kształcie planowany podatek cyfrowy nie realizuje deklarowanych celów. Wszelkie propozycje podatkowe, a więc również te dotyczące podatków cyfrowym, muszą być poprzedzone rzetelną analizą wpływu proponowanych rozwiązań na konkurencyjność polskich przedsiębiorców i przedsiębiorców posiadających w Polsce swoje oddziały oraz konsumentów. Zamówiona przez Ministerstwo Cyfryzacji Ekspertyza nie spełnia tych kryteriów.

W związku powyższym, prace nad polskim podatkiem cyfrowym powinny zostać wstrzymane na rzecz wypracowania międzynarodowego rozwiązania w ramach OECD. Poniżej wskazujemy główne postulaty e-izby w odniesieniu do propozycji Ministerstwa Cyfryzacji:

1. **Koordinacja z pracami OECD i UE** - jakiekolwiek założenia podatku cyfrowego powinny być spójne z globalnymi rozwiązaniami OECD i UE.
2. **Wykorzystanie istniejących mechanizmów do zniwelowania luk w poborze podatków.**

Izba Gospodarki Elektronicznej (e-Izba)

T + 48 506 577 824 E BIURO@EIZBA.PL I WWW.E-IZBA.PL

A ŁUCKA 18 LOK. 76, 00-845 WARSZAWA NIP 701-039—19-22 KRS 0000474028

3. **Obniżenie stawki podatku** – zakładane stawki podatku cyfrowego, który powinien zostać uzgodniony na poziomie OECD / UE, nie powinny przekraczać 2%- 3% przychodów brutto, gdyż i tak będą miały negatywny wpływ na możliwości finansowania innowacji i rozwoju przez firmy.
4. **Wyłączenie podwójnego opodatkowania przychodów** - podstawa opodatkowania i wyłączenia powinny być precyzyjnie określone, w szczególności zamiast proponowanego mechanizmu odliczania podatku cyfrowego, należy wprost wyłączyć przychody z usług cyfrowych opodatkowanych już w Polsce podatkiem CIT.
5. **Precyzyjne określenie pojęć** - konieczne jest przyjęcie spójnych i jednoznacznych definicji (pojęć) zgodnych z regulacjami UE (DSA, DMA, VAT e-commerce) i innymi przepisami dotyczącymi e-handlu, co zmniejszy ryzyko sporów z *fiscusem* oraz ograniczy pole do interpretacji przepisów na niekorzyść polskich firm.
6. **Ściągalność podatku**- konieczna jest analiza ściągalności podatku cyfrowego od podmiotów zagranicznych nieposiadających w Polsce swoich oddziałów w stosunku do których ograniczona jest możliwość oszacowania przychodów dla celów tego podatku. Należy zaproponować instrumenty kontroli prawidłowości rozliczeń takich podmiotów.
7. **Analiza kosztów administracyjnych i compliance** – niezbędna jest szczegółowa ocena kosztów wdrożenia i rozliczania podatku cyfrowego z uwzględnieniem kosztów *compliance* dla przedsiębiorców i kosztów administracji skarbowej w porównaniu ze spodziewanymi wpływami budżetowych.
8. **Wpływy do budżetu** - jakiegokolwiek wpływy podatkowe powinny zasilać budżet państwa, a nie fundusze celowe dyskrejonalnie zarządzane przez poszczególne resorty. Stworzenie odrębnego Funduszu Celowego zasilanego ze środków z podatku cyfrowego budzi kontrowersje w zakresie przejrzystości wydatkowania tych środków i obawami o niejasne mechanizmy ich dystrybucji. Prace na poziomie OECD / UE nad podatkiem cyfrowym powinny być ukierunkowane tak, aby wpływy z podatku cyfrowego zasilają budżet państwa, a nie Fundusz Celowy.
9. **Przeprowadzenie pełnej i rzeczowej analizy skutków regulacji w tym m.in. ponownej analizy tzw. “progu wejścia” podatku cyfrowego** - jakiegokolwiek dalsze prace nad projektem powinny być poprzedzone przeprowadzeniem przez Ministerstwo Cyfryzacji własnej analizy [m.in.](#)

progu wejścia oraz parametrów podatku cyfrowego czy faktycznych skutków podatku w oparciu o rzeczywiste dane, a nie założenia zewnętrznego podmiotu i uwzględniając polskie realia i bezpośredni wpływ na polską gospodarkę.

Mamy nadzieję, że nasze uwagi i postulaty zostaną uwzględnione w pracach nad modelem podatku cyfrowego.

Z wyrazami szacunku

Patrycja Staniszevska

Prezes Zarządu

Izby Gospodarki Elektronicznej

Izba Gospodarki Elektronicznej (e-Izba)

T + 48 506 577 824 E BIURO@EIZBA.PL I WWW.E-IZBA.PL

A ŁUCKA 18 LOK. 76, 00-845 WARSZAWA NIP 701-039—19-22 KRS 0000474028

poświadczenie złożenia podpisów i pieczęci elektronicznych

Certyfikat dla dokumentu o Autenti ID: 36da10bd-a798-4bd1-8704-c3abbcbdee4a
utworzonego: 2025-09-15 14:12 (GMT+02:00)

Dokument przekazany do podpisu przez Izba Gospodarki Elektronicznej biuro@eizba.pl, został zabezpieczony pieczęcią elektroniczną Autenti przed wprowadzeniem nieautoryzowanych zmian.

2025-09-15 14:12 (GMT+02:00)

Patrycja Staniszevska

patrycja.staniszevska@eizba.pl

Izba Gospodarki Elektronicznej

NIP: 7010391922 | Prezes Zarządu

**Podpis elektroniczny
zabezpieczony pieczęcią Autenti**

Uwierzytelnienie: e-mail

Powód: Podpisanie dokumentu

Adres IP: 2a00:f41:1455:bc70:b4d6:4fbd:9398:7d67

2025-09-15 14:42 (GMT+02:00)

Autentyczność oraz integralność podpisanego dokumentu przed wprowadzeniem nieautoryzowanych zmian została zabezpieczona pieczęcią elektroniczną Autenti.

2025-09-15 14:42 (GMT+02:00)

Niniejszy dokument stanowi poświadczenie wykonania usługi zaufania, w tym złożenia podpisów elektronicznych, zgodnie z zasadami opisanymi w Polityce.

Osoby podpisujące dokument złożyły podpisy elektroniczne zgodnie z zasadami opisanymi w Polityce Usług Zaufania Autenti dla podpisów elektronicznych Autenti oraz obsługi podpisywania dokumentów (dostępnej na: <https://autenti.com/pl/regulaminy>) oraz oświadczyły, że znają i akceptują treść podpisywanego dokumentu a także potwierdziły poprawność i prawdziwość danych służących do złożenia podpisu elektronicznego.

W ramach składania podpisów elektronicznych przeprowadzono uwierzytelnienie podpisujących.

Usługa została wykonana zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Rozporządzenie eIDAS).

Karta podpisów stanowi poświadczenie Autenti w zakresie realizacji poszczególnych usług zaufania, zgodnie z zasadami ich świadczenia oraz definicjami zawartymi w Polityce.